

må foretages, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en grov lovovertrædelse.

Stk. 3 regulerer betydningen af et samtykke fra en mistænkt eller sigtet til konfrontation eller fremstilling i en konfrontationsparade. Et samtykke fra den pågældende indebærer, at de materielle betingelser for anvendelse af konfrontation bortfalder, således at indgrebet holdes uden for reguleringen.

Stk. 4 om proportionalitetskravet svarer i hovedsagen til den danske retsplejelovs § 817, stk. 4. Kriteriet »sagens betydning« er dog erstattet af kriteriet »sagens karakter og grovhed«, da denne beskrivelse af kriteriet efter grønlandske forhold findes at være både mere sigende og mere præcis. Tilsvarende bestemmelser findes bl.a. i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden, jf. § 389, legemsindgreb, jf. § 406, ransagning, jf. § 413, samt beslaglæggelse og edition, jf. § 421.

Efter *stk. 5* får politiet kompetencen til at træffe afgørelse om anvendelsen af begge former for konfrontation, hvilket svarer til den gældende, ulovfæstede retstilstand. Såfremt der opstår uenighed mellem politiet på den ene side og sigtede eller dennes forsvarer på den anden side vedrørende gennemførelsen eller anvendelsen af en konfrontation, vil spørgsmålet kunne kræves forelagt for retten i medfør af bestemmelsen i § 341.

Stk. 6 indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til administrativt at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved gennemførelse af konfrontation.

Efterlysning

Til § 434

Bestemmelsen i § 434 regulerer sammen med den foreslåede bestemmelse i § 435 betingelserne for politiets adgang til at foretage offentlig efterlysning som led i efterforskningen. Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den danske retsplejelovs § 818.

Udgangspunktet for den foreslåede regulering er alene offentlige efterlysninger, der indebærer et kriminalprocessuelt tvangsindgreb. Efterlysning af bortgæede eller savnede personer eller undvegne afsonere omfattes derfor ikke af de foreslåede bestemmelser. Uden for reguleringen falder endvidere efterlysninger af forurettede eller andre vidner, uanset at efterlysningen sker som led i forfølgningen. Om de tilfælde, hvor der i forbindelse med en efterlysning gives oplysning om den pågældendes identitet, henvises til den foreslåede § 435.

§ 434 vedrører politiets adgang til at offentliggøre signalement eller andre oplysninger, der er »egnede til at fastlægge identiteten« af en formodet gerningsmand. Politiet vil derfor som led i den almindelige orientering af offentligheden i et begrænset omfang kunne videregive oplysninger til pressen om formodede gerningsmænd, f.eks. at et røveri blev begået af »to yngre mænd«, uden at bestemmelsen finder anvendelse. Bestemmelsen i § 434 finder typisk anvendelse i tilfælde, hvor politiet ikke kender den pågældendes identitet, og hvor formålet med offentliggørelsen af signalement mv. er at få fastlagt identiteten. Bestemmelsen finder imidlertid også anvendelse i tilfælde, hvor politiet nok kender den pågældendes identitet, men hvor man ikke ønsker at oplyse identiteten.

Efter *stk. 1* kan der ske offentliggørelse af signalement eller andre oplysninger, der er egnet til at fastlægge identiteten af en formodet gerningsmand. Det kan være oplysninger om alder, højde, særlige kendetegn mv. De såkaldte »fantombilleder«, dvs. billeder, der konstrueres af politiet på baggrund af oplysninger fra vidner, vil også være omfattet af reguleringen. Oplysningerne kan også angå en bil af en bestemt mærke, som den formodede gerningsmand kan sættes i forbindelse med, oplysninger om gerningsmandens »modus operandi« (fremgangsmåde) eller lignende.

Efterlysningen skal angå en formodet gerningsmand, der med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse. Som kriminalitetskrav foreslås, at der skal være tale om en lovovertrædelse, der forfølges af det offentlige. Herudover foreslås, at efterlysningen skal være af væsentlig betydning for efterforskningen (indikationskrav), herunder for fastlæggelsen af den pågældendes identitet, eller for at forebygge yderligere lovovertrædelse. Selv om en efterlysning ikke isoleret set kan siges at være af væsentlig betydning af hensyn til efterforskningen af den konkrete sag, vil den dog kunne udsendes, såfremt det på baggrund af de for politiet foreliggende oplysninger må formodes, at den pågældende vil begå ny kriminalitet, og at en efterlysning vil kunne medvirke til at forebygge dette.

Efter *stk. 2* kan der ske offentliggørelse af fotografier af den formodede gerningsmand, f.eks. et fotografi optaget af et overvågningskamera i en bank, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en grov lovovertrædelse. Dette svarer til kriminalitetskravet i den foreslåede bestemmelse i § 435, stk. 1, om efterlysning af allerede identificerede personer.

Stk. 3 er en proportionalitetsregel og svarer til den danske retsplejelovs § 818, stk. 3, idet kriteriet »sagens karakter og grovhed« dog erstatter kriteriet »sa-